

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

LI. Damnatio quamplurium Propositionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

bentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die X. Februarii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

L. Permittitur, ut in poſterum nullus Canonicus Regularis Congregationis S. Joannis Evangeliftæ in Regno Portugalliæ vorum habeat in Capitulis Generalibus ante expletum decennium ab emiſſa Profeſſione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. i. Martii 1679. An. 3.

Species facti.

Preces Procuratoris Generalis pro confirmatione Decreti Capituli Generalis de voto non concedendo illis qui non permanſerunt in Congreg. 25. annos.

Denegatur votum dumtaxat ante expletum decennium ab emiſſa Profeſſione.

Claufule.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Alexander ab Aſcenſione Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Joannis Evangeliftæ in Regno Portugalliæ, quod cum in dicta Congregatione vigore antiqui uſus, aut peculiaris Decreti Capituli generalis, non autem vigore Conſtitutionum Apoſtolicarum, aut Conſtitutionum ipſius Congregationis, votum in generalibus Capitulis haberet quicumque Sacerdos habitum geſtauiſſet per ſex annos; id vero cederet in damnum Congregationis, dum iſti inexperti, & ſæpe paſſionibus ducti non reſpiciebant ad bonum Congregationis: Capitulum generale ejuſdem Congregationis anno 1677. celebratum decrevit, quod ingreſſuri in poſterum d. Congregationem non haberent votum niſi poſtquam in ipſa Congregatione, permanſiſſent per annos vigintiquinque.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Alexander Procurator Generalis, ut Decretum huiusmodi inviolabiliter ſeruetur, licet in tribus Capitulis generalibus confirmatum non fuerit, plurimum cupiat illud Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri: Nos ipſius Alexandri Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum D. poſtumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa laici ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, & attenta relatione Venerabilis Fratris Marcelli Archiepiſcopi Chalcedonen. in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis noſtri, & Apoſtolicæ Sedis Nuntii eiſdem Cardinalibus ſuper præmiſſis facta, ut in poſterum ad d. Congregationem admittendi vorum non habeant niſi expleto decennio poſt emiſſam Profeſſionem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quocumque Judices Ordinariorum, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis S. Joannis Evangeliftæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inferſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die i. Martii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Declarantur ſcandalofæ, & in praxi pernicioſæ plurimæ propoſitiones in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Vaticano coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Innocentio Divina Providentia Papa XI., ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus a S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Innocentius PP. XI. prædictus, ovium ſibi a Deo creditarum ſaluti ſedulo incumbens, & ſalubre opus in ſegregandis noxiis doctrinarum paſcuis ab innoxiiſ a felic. record. Alexandro VII. Prædeceſſore ſuo inchoatum proſequi volens, plurimas propoſitiones partim ex diverſis, vel Libris, vel theſibus, ſeu ſcriptis excerptas, & partim noviter adinventas, Theologorum plurimum examini, & deinde EE. & RR. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus ſubjecit. Quibus propoſitionibus ſedulo, & accurate ſæpius diſcuſſis eorundem EE. Cardinalium, & Theologorum votis per Sanctitatem Suam auditis, idem SS. D. N. re poſtea mature conſiderata, ſtatuit, & declaravit pro nunc ſequentes propoſitiones, & unamquamque ipſarum, ſicut ſajent, ut minimum tamquam ſcandalofas, & in praxi pernicioſas, eſſe damnandas, & prohibendas, ſicut eas damnat, & prohibet. Non intendens tamen Sanctitas Sua per hoc Decretum alias propoſitiones in ipſo non expreſſas, & Sanctitati Sux quomodolibet, & ex quacumque parte exhibitas, vel exhibendas ullatenus approbare.

Primo. Non eſt illicitum in Sacramentis conſerendis ſequi opinionem probabilẽ de valore Sacramenti, relicta tutiore, niſi id veter lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc ſententia probabilis tantum utendum non eſt in collatione Baptiſmi, Ordinis Sacerdotalis, aut Episcopalis.

Secundo. Probabiliter exiſtimo, Judicem poſſe judicare juxta opinionem etiam minus probabilem.

Tertio. Generatim dum probabilitate, ſive intrinſeca, ſive extrinſeca quantumvis tenui, modo a probabilitatis finibus non exeat, conſiſi aliquid agimus, ſemper prudenter agimus.

Quarto. Ab infidelitate excuſabitur Infidelis non credens ductus opinione minus probabili.

Quinto. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei ſemel tantum in vita eliceret, condemnare non audentus.

Sexto. Probabile eſt, ne ſingulis quidem rigorofe quinquenniis per ſe obligare præceptum charitatis erga Deum.

Li. Dat. 4. Martii 1679. An. 3.

Post Alexandrum VII. quamplures alie propoſitiones examini ſubjectæ ſunt.

Damnata vero infequentes.

Circa probabilitatem.

Dilectionem Dei.

Finem agen-
di.

Septimo. Tunc solum obligat, quando tenemur justificari, & non habemus aliam viam, qua justificari possumus.

Octavo. Comedere, & bibere usque ad satietatem ob solum voluptatem, non est peccatum, modo non obstit valedudini, quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui.

Nono. Opus Conjugii ob solum voluptatem exercitum omni penitus caret culpa ac defectu veniali.

Charitatem
proximi.

Decimo. Non tenemur proximum diligere actu interno formali.

Undecimo. Præcepto proximum diligendi satisfacere possumus per solos actus externos.

Duodecimo. Vix in Sæcularibus invenies etiam in Regibus superfluum statui. Et ita vix aliquis tenetur ad eleemosynam, quando tenetur tantum ex superfluo statui.

Decimo tertio. Si cum debita moderatione facias, potes absque peccato mortali de vita aliquis tristari, & de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere, & desiderare; non quidem ex displicentia personæ, sed ob ali-quod temporale emolumentum.

Decimo quarto. Licitum est absoluto desiderio cupere mortem Patris, non quidem, ut malum Patris, sed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obventura est pinguis hæreditas.

Decimo quinto. Licitum est filio gaudere de parricidio Parentis a se in ebrietate perpatrato propter ingentes divitias inde ex hæreditate consecutas.

Fidem.

Decimo sexto. Fides non censetur cadere sub præceptum speciale, & secundum se.

Decimo septimo. Satis est actum fidei semel in vita elicere.

Decimo octavo. Si a potestate publica quis interrogetur fidem ingenue confiteri ut Deo, & fidei gloriosum confuso, tacere, ut peccaminosum per se non damno.

Decimo nono. Voluntas non potest efficere, ut assensus fidei in se ipso sit magis firmus, quam mereatur pondus rationum ad assensum impellentium.

Vigesimo. Hinc potest quis prudenter repudiare assensum, quem habebat supernaturalem.

Vigesimo primo. Assensus fidei supernaturalis, & utilis ad salutem stat cum noticia solum probabili revelationis; immo cum formidine, qua quis formidet, ne non sit locutus Deus.

Vigesimo secundo. Non nisi fides unius Dei necessaria videtur necessitate medii non autem explicita Remuneratoris.

Vigesimo tertio. Fides late dicta ex testimonio Creaturarum, similive motivo ad justificationem sufficit.

Juramentum, & mendacium.

Vigesimo quarto. Vocare Deum in Testem mendacii levis non est tanta irreverentia, propter quam velit, aut possit damnare hominem.

Vigesimo quinto. Cum causa licitum est jurare sive animo jurandi, sive res sit levis, sive gravis.

Vigesimo sexto. Si quis vel solus, vel coram aliis, sive interrogatus, sive propria sponte, sive recreationis causa, sive quocumque alio sine juret, se non fecisse aliquid, quod revera fecit, intelligendo intra se aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in qua fecit, vel quodvis additum verum, revera non mentitur, nec est perjurus.

Vigesimo septimo. Causa justa utendi his amphibologiis est, quoties id necessarium, aut utile est ad salutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, itaut veritatis occultatio censeatur tunc expediens, & studiosa.

Vigesimo octavo. Qui mediante commenda-

tione, vel munere ad Magistratum, vel Officium publicum promotus est, poterit cum restrictione mentali præstare juramentum, quod de mandato Regis a similibus solet exigi, non habitu respectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum.

Vigesimo nono. Urgens metus gravis est causa justa Sacramentorum administrationem simulandi.

Trigesimo. Fas est viro honorato occidere invasorem, qui nititur calumniam inferre, si aliter hæc ignominia vitari nequit; idem quoque dicendum, si quis impingat alapam, vel fuste percutiat, & post impactam alapam, vel ictum fustis fugiat.

Trigesimo primo. Regulariter occidere possum furẽm pro conservatione unius aurei.

Trigesimo secundo. Non solum licitum est defendere defensione occisiva, quæ actu possidemus, sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus.

Trigesimo tertio. Licitum est tam hæredi, quam Legatario contra injuste impediẽtem, ne vel hæreditas adeatur, vel legata solvantur, se taliter defendere, sicut, & jus habenti in Cathedrali, vel Præbendam contra eorum possessionem injuste impediẽtem.

Trigesimo quarto. Licet procurare abortum ante animationem fœtus, ne Puella deprehensa gravida occidatur, aut infametur.

Trigesimo quinto. Videtur probabile omnem fœtum, quamdiu in utero est, carere anima rationali, & tunc primum incipere eandem habere, cum paritur, ac consequenter dicendum erit in nullo abortu homicidium committi.

Trigesimo sexto. Permissum est furari, non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi.

Trigesimo septimo. Famuli, & Famulæ domesticæ possunt occulte heris suis surripere ad compensandam operam suam, quam majorem judicant salario, quod recipiunt.

Trigesimo octavo. Non tenetur quis sub pœna peccati mortalis restituere, quod ablatum est per pauca furta, quantumcumque sit magna summa totalis.

Trigesimo nono. Qui alium movet, aut inducit ad inferendum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem istius damni illati.

Quadragesimo. Contractus Mohatra licitus est, etiam respectu ejusdem Personæ, & cum contractu retrovenditionis præviæ ipto, cum intentione lucri.

Quadragesimo primo. Cum numerata pecunia pretiosior sit numeranda, & nullus sit, qui non majoris faciat pecuniam præsentem, quam futuram, potest Creditor aliquid ultra fortem a Mutuatario exigere, & eo titulo ab usura excusari.

Quadragesimo secundo. Usura non est dum ultra fortem aliquid exigitur tamquam ex benevolentia, & gratitudine debitum, sed solum, si exigitur tamquam ex justitia debitum.

Quadragesimo tertio. Quid ni non nisi veniale sit detrahentis auctoritatem magnam sibi noxiam falso crimine elidere?

Quadragesimo quarto. Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimen alicui, ut suam justitiam, & honorem defendat. Et si hoc non sit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in Theologia.

Quadragesimo quinto. Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tamquam pretium, sed dumtaxat tamquam motivum conferendi, vel efficiendi spirituale, vel etiam quando temporale sit so-

Homicidium.

Furtum.

Contractum.

Detractionem.

Simoniam.

lum gratuita compensatio pro spirituali, aut e contra.

Quadragesimo sexto. Et id quoque locum habet, etiam si temporale sit principale moti- vum dandi spirituale immo etiam si sit finis ipsius rei spiritualis, sic ut illud plaris aestimetur, quam res spiritualis.

Electioem.

Quadragesimo septimo. Cum dixit Conci- lium Tridentinum eos alienis peccatis commu- nicantes mortaliter peccare, qui nisi quos dig- niores, & Ecclesiae magis utiles, ipsi judicave- rint ad Ecclesias promovent, Concilium, vel primo videtur per hos digniores non aliud signi- ficare velle, nisi dignitatem eligendorum sumpto comparativo pro positivo, vel secundo locutione minus propria ponit digniores, ut excludat in- dignos, non vero dignos, vel tandem loquitur tertio quando fit concursus.

Appetitus.

Quadragesimo octavo. Tam clarum vide- tur, fornicationem secundum se nullam invol- vere malitiam, & solum esse malam, quia in- terdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur.

Quadragesimo nono. Mollities jure naturae prohibita non est; Unde si Deus eam non inter- dixisset saepe esset bona, & aliquando obliga- toria sub mortali.

Quinquagesimo. Copula cum conjugata, con- sentiente Marito, non est adulterium; adeoque sufficit in confessione dicere, se esse fornicatum.

Quinquagesimo primo. Famulus, qui sub- missis humeris scienter adjuvat herum suum af- cendere per fenestras ad stuprandam Virginem & multoties eidem subservit deferendo scalam, aperiendo januam, aut quid simile cooperando, non peccat mortaliter, si id faciat metu nota- bilis detrimenti, puta ne a Domino male tra- ctetur, ne torvis oculis aspiciatur, ne Domo expellatur.

Quaedam praecipua.

Quinquagesimo secundo. Praeceptum servan- di festa non obligat sub mortali, seposito scan- dalo, si absit contemptus.

Quinquagesimo tertio. Satisfacit praeccepto Ecclesiae de audiendo Sacro, qui duas ejus par- tes, immo quatuor simul a diversis Celebranti- bus audit.

Quinquagesimo quarto. Qui non potest reci- tare Matutinum, & Laudes, potest autem reli- quas Horas, ad nihil tenetur, quia major pars trahit ad se minorem.

Quinquagesimo quinto. Praecepto Commu- nionis annuae satisfacit per sacrilegam Domini man- ducationem.

Sacramen- tum Pœni- tentiae.

Quinquagesimo sexto. Frequens confessio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter vi- vunt, est nota praedestinationis.

Quinquagesimo septimo. Probabile est, sufficere attritionem naturalem, modo hone- stam.

Quinquagesimo octavo. Non tenemur Con- fessario interroganti fateri peccati alicujus con- suetudinem.

Quinquagesimo nono. Licet sacramentaliter absolvere dimidiate tantum confessos ratione magni concursus Pœnitentium, qualis v.g. potest contingere in die magnae alicujus festivitatis, aut Indulgentiae.

Sexagesimo. Pœnitenti habenti consuetudi- nem peccandi contra legem Dei, Naturae, aut Ecclesiae, etsi emendationis spes nulla appareat, nec est neganda, nec differenda absolutio: dum- modo ore proferat, se dolere, & proponere emendationem.

Sexagesimo primo. Potest aliquando absol- vi, qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quinimmo directe, & ex proposito quaerit, aut ei se in- gerit.

Sexagesimo secundo. Proxima occasio pec-

candi non est fugienda, quando causa aliqua utilis, aut honesta non fugiendi occurrit.

Sexagesimo tertio. Licitum est quaerere di- recte occasionem proximam peccandi pro bo- no spirituali, vel temporali nostro, vel pro- ximi.

Sexagesimo quarto. Absolutionis capax est homo quantumvis labore ignorantia mysterio- rum Fidei, & etiam si per negligentiam, etiam culpabilem nesciat Mysterium Sanctissimae Tri- nitatis, & Incarnationis Domini Nostri Jesu Christi.

Sexagesimo quinto. Sufficit illa mysteria fe- mel credidisse.

Quicumque autem cujusvis conditionis, sta- tus, & dignitatis illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim defenderit, vel edide- rit, vel de eis disputative, publice, aut priva- tim tractaverit, vel praedicaverit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommu- nicationem latae sententiae, a qua non possit (praeterquam in articulo mortis) ab alio qua- cumque etiam dignitate fulgente, nisi pro tem- pore existente Romano Pontifice absolvi. Insu- per districte in virtute sanctae Obedientiae, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christianis cujuscumque conditionis, Digni- tatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne praedictas opiniones, aut ali- quam ipsarum ad praxim deducant. Tandem ut ab injuriosis contentionibus Doctores, seu Scho- lastici, aut alii quicumque in posterum se absti- neant, & ut paci, & charitati consulatur; idem Sanctissimus in virtute Sanctae Obedientiae eis praecipit, ut tam in libris imprimendis, ac ma- nuscriptis, quam in Theisibus, Disputationibus, ac Praedicationibus caveant ab omni censura, & nota, necnon a quibuscumque conviciis con- tra eas propositiones, quae adhuc inter Catho- licos hinc inde controversantur, donec a S. Se- de recognita super iisdem propositionibus judi- cium proferatur.

Prohibetur, ne quis rela- tas proposi- tiones utcum- que defen- dat.

Item ne iis in praxi utatur.

In alias ve- ro proposi- tiones adhuc a S. Sede non proscriptas, ab omni con- victio, & cen- sura absti- neat.

Franciscus Riccardus S. R., & Universalis In- quisitionis Not.

Loco ✠ Sigilli.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo nono, Indictione secun- da; die vero 4. Mensis Martii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii, Divina Providentia Papae XI. anno Tertio supradictum Decretum affixum, & publi- catum fuit ad Valvas Basilicae Principis Aposto- lorum, Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, ac in aliis locis solitis, & consuetis Ur- bis per me Franciscum Perinum ejusdem Sanctis- simi Domini Nostri Papae, & Sanctissimae Inqui- sitionis Cursorem.

Fides publi- cationis.

Permittitur, ut Festum B. M. V. de Monte Car- melo cum Officio, & Missa propria Fratrum Carmelitarum celebretur ab omnibus in Re- gnis, & Dominiis Coronae Portugalliae sub- jectis.

LII.

Die 24. Septembris 1726. Benedictus XIII. hoc Festum cum Officio ab ipso approbato extendit ad Urbem, & Orbem.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolatus officium, quod inscrutabilis Di- vinae bonitatis altitudo humilitati nostrae,

Dat. 24. Mar. 1679. An. 3.

Exordium.

meritis